

19325 *CORRECCIÓ d'errades de l'Acord general de seguretat entre el Regne d'Espanya i la República Francesa relatiu a l'intercanvi i la protecció d'informació classificada, fet en Madrid el 21 de juliol de 2006. («BOE» 268, de 8-11-2007.)*

Havent observat una errada en l'Acord general de seguretat entre el Regne d'Espanya i la República Francesa relatiu a l'intercanvi i la protecció d'informació classificada, fet a Madrid el 21 de juliol de 2006, el text del qual va ser insertat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 244, de data 11 d'octubre de 2007, i en el suplement en català núm. 30, de 16 d'octubre de 2007, se'n fa la rectificació oportuna referida a la versió en llengua catalana:

A l'article 2, apartat 2.2, 3a línia, on diu: «... les mesures d'ad que s'hagin d'aplicar ...», ha de dir: «... les mesures de seguretat que s'hagin d'aplicar...».

MINISTERI D'EDUCACIÓ I CIÈNCIA

19326 *REIAL DECRET 1363/2007, de 24 d'octubre, pel qual s'estableix l'ordenació general dels ensenyaments esportius de règim especial. («BOE» 268, de 8-11-2007.)*

La Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, va encomanar al Govern la regulació dels ensenyaments dels tècnics esportius segons les exigències marcades pels diferents nivells educatius. En compliment d'aquest mandat es va dictar el Reial decret 594/1994, de 8 d'abril, sobre ensenyaments i títols dels tècnics esportius. La Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, va possibilitar a l'article 3.4 l'establiment de nous ensenyaments de règim especial. D'acord amb el precepte esmentat es va dictar el Reial decret 1913/1997, de 19 de desembre, pel qual es configuren com a ensenyaments de règim especial els conduents a l'obtenció de titulacions de tècnics esportius, i s'aproven les directrius generals dels títols i dels corresponents ensenyaments mínims, norma que va corregir les limitacions que establia el Reial decret 594/1994 en el desenvolupament dels tècnics esportius. La consideració dels ensenyaments esportius com a ensenyaments de règim especial es va recollir també a la Llei orgànica 10/2002, de 23 de desembre, de qualitat de l'educació. La seva imbricació en el sistema educatiu es defineix fonamentalment a la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, que dona a aquests ensenyaments un tractament similar al dels altres ensenyaments que ofereix el sistema educatiu.

La Llei orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional, estableix el Sistema Nacional de Qualificacions i Formació Professional com a marc de les accions formatives adreçades a respondre les demandes del sector productiu. L'activitat física i l'esport és un sector rellevant a efectes econòmics, té un gran dinamisme, capacitat de creixement i ofereix una gran diversitat de serveis, com ara l'esportiu. Aquest creixement fa indispensable la professionalització dels recursos humans, juntament amb un increment de les competències exigides als tècnics. Algunes modalitats dels ensenyaments esportius tenen característiques que permeten relacionar-los amb el concepte genèric de formació professional, sense que per això s'hagi de renunciar a la seva condició d'oferta específica adreçada al sistema esportiu i diferenciada de l'oferta que, dins de la formació professi-

onal del sistema educatiu, realitza la família professional d'Activitats físiques i esportives per a la resta del sector. Per això, l'esmentada Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, estableix la possibilitat que els ensenyaments esportius es refereixin al Catàleg Nacional de Qualificacions Professionals.

El model organitzatiu de l'esport a Espanya s'organitza a partir dels òrgans de les comunitats autònomes competents en matèria d'esports i del mateix Consell Superior d'Esports, i recolza en l'estructura formada pels clubs i associacions esportives, agrupades en federacions d'àmbit territorial i nacional, al voltant de la pràctica competitiva d'una o diverses modalitats o especialitats esportives, sense que això descarti la pràctica recreativa. Hi ha una clara intervenció des de l'Administració en aquesta estructura a través dels programes de promoció i tecnificació esportiva, i dels que s'adrecen a l'alta competició. Dins d'aquesta estructura, i durant el procés d'iniciació esportiva i especialització tècnica adreçat cap a l'alt rendiment de l'esportista, el tècnic esportiu és una de les figures clau. El tècnic assumeix, en cadascuna de les etapes, la funció de dirigir el procés i col·labora a implementar els mitjans necessaris per aconseguir els objectius que es plantegen, tant formatius com de rendiment.

La Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, estableix a l'article 33 les funcions de les federacions esportives espanyoles, entre les quals figura la de col·laborar amb l'Administració de l'Estat i la de les comunitats autònomes en la formació de tècnics esportius, així com dissenyar, elaborar i executar, en col·laboració amb les federacions d'àmbit autonòmic, els plans de preparació dels esportistes d'alt nivell en la respectiva modalitat esportiva. Aquesta doble responsabilitat, unida al caràcter que tenen les federacions esportives de màxims demandants dels tècnics d'alt nivell i al fet que les federacions són les titulars o responsables dels entorns de pràctica (equips nacionals, etc.) utilitzats per a la seva formació, fa necessària la participació de les federacions esportives espanyoles en la formació dels tècnics esportius.

La Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, disposa al capítol VIII que el Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha d'establir les titulacions corresponents als estudis d'ensenyaments esportius, els aspectes bàsics del currículum i els requisits mínims dels centres. La Llei regula els ensenyaments esportius, que s'organitzen prenent com a base les modalitats i especialitats esportives reconegudes pel Consell Superior d'Esports, i que tenen com a finalitat preparar els alumnes per a l'activitat professional en relació amb una modalitat o especialitat esportiva, així com facilitar la seva adaptació a l'evolució del món laboral i esportiu i a la ciutadania activa. Aquesta Llei suposa un compromís decidit per la millora de la qualitat dels ensenyaments esportius i la seva adequació a la realitat del sistema esportiu espanyol. La Llei determina el caràcter seqüencial d'aquests ensenyaments, els vincula a la pràctica esportiva activa ja que obre la possibilitat d'exigir la superació d'una prova de caràcter tècnic o l'acreditació d'un mèrit esportiu, i afavoreix la vinculació a la resta d'ensenyaments, inclòs l'universitari. Tot això suposa el reconeixement de l'estructura dels ensenyaments esportius establerta al Reial decret 1913/1997, de 19 de desembre. Així mateix, fomenta una flexibilitat més gran del sistema i impulsa l'aprenentatge al llarg de la vida oferint possibilitats a les persones joves i adultes de combinar l'estudi i la formació amb l'activitat laboral o amb altres activitats.

Aquest Reial decret estableix l'ordenació dels ensenyaments conduents als títols de tècnic esportiu i de tècnic esportiu superior. Els ensenyaments s'organitzen en cicles jerarquitats, prenent com a base les modalitats i especialitats esportives reconegudes pel Consell Superior d'Esports. Al seu torn s'organitzen en mòduls i blocs de formació esportiva. La superació del cicle anterior és un requisit per accedir al següent, cosa que permet l'assimi-